

כל הזכויות שמורות

במדינה

● **בימים הקרובים תיפתח מערכה על דמותה של הממשלה. במרכז תעמוד שאלת איחוד המפלגות הפועליות:**

מפא"י תקים ועדה לעיבוד תוכנית לאיחוד. אחדות העבודה תדרוש ממפא"י, בשלב ראשון, תשובה לאלתר להצעתה, ששתי המפלגות יגישו רשימה משותפת לכנסת.

במקביל תפנה אחדות העבודה למפ"ם, שזו תסכים לתוכנית מינימום, להצטרף לרשימה משותפת של שלוש המפלגות, תוך הדגשה כי זוהי תקופה היסטורית לניבוש ממשלה דמוקרטית יציבה.

מפ"ם תתנה הסכמתה לשיתוף זה, בהסכמת מפא"י לקבלה מיד לממשלה. אם תחייב מפ"ם לפתוח בדיונים מעשיים על איחוד, תתחייב אחדות העבודה לדרוש את צירוף מפ"ם מיד לממשלה, תוך איום במשבר ממשלתי אם דרישה זו לא תתקבל.

ההתפתחויות בשטח זה תהיינה מהירות ודרמטיות, מכיוון שכל מפלגה רוצה כבר עתה לעצמה חשבון עם מי — ונגד מי — עליה ללכת בבחירות לכנסת, ואולי אף בבחירות להסתדרות, הצריכות להתקיים בעוד כחצי שנה.

● **משה דיין ייעלם מהנוף הישראלי לשיבועים-שלושה.** אחרי שרשרת הכזיבות שאפפה אותו בחודשים האחרונים, החליט להתרחק מעט מהארץ, כדי לחזור לספק ידיעות מקניטות לעתונות. הוא ביקש משרת החוץ גולדה מאיר להטיל עליו את השליחות הבאה בתור לאפריקה. שרת החוץ נענתה לבקשה זו.

● **המשבר הדתי בממשלה מתקרב לשיאו.** בעוד שתחילתו

העם

חול ומועד

רבבות נעו לקצב התפילה באלפי בתי הכנסת ברחבי הארץ, הקשיבו ברטט ל"תרועת-השופר.

רבבות הקימו אוהלים בחוף הכנרת, על שפת ימה של קיסריה, ליד הסאחנה; הת' גלגלו בחול החם, השתוללו במים, שיחקו פינג-פונג ודהרו בסירות מנוע.

זאת יכלה להיות אידיליה של דרוקים בשלום, המתגלגלים בחול לא הפריעו ל"מתפללים, יושבי בית-הכנסת לא קילקלו את הגאטם של דריהאזהלים. אנשי-המועד ואנשי-החול יכלו לדור במדינה בהארמוניה גמורה.

אולם היתה זאת אשליה. בישראל של תשכ"ד שוב אין הדבר אפשרי. **תהומות השינאה**, האיש שהוכיח זאת היה נהג אלמוני, שחשף בראש-השנה, במעשה מדהים אחד, את תהומות השינאה והפחד שנפערו בין דתיים וחילוניים.

אי-אפשר היה לדעת מה אירע בדיוק. האם יצא אותו נהג בכונה תחילה להתנקם בדתיים, ההופכים את חיי-הנהגים בשכונות ירושלמיות שינות לחיי-גינהוגם? או האם ביקש רק להציל את עצמו, בהיתקלו בסכנה? האיש נסע בכביש, מצא לפניו לפתע קהל של מתפללים, שיצא אותה שעה מבית-כנסת חרדי-קיצוני. האם נבהל ואיבד את השליטה

ניים נימלטים מדירותיהם בשכונות הדתיות בירושלים, תחת לחץ איומי השכנים, הי זועמים על אורח-חיהם. סטודנטית חילונית מצאה סולם ליד חלון חדרה, ששימש להיחם לפיקוח על חייה הפרטיים. דתיים מסתכלים באופן הפגנתי במיסררי-מכוניות הנוסעות בשבת, בכונה לאיים על שלמותן ביום חול. כל זה גורם למועקה גוברת. היא מצאה את ביטוייה בדבריהם של מאות ישראלים, שסשו ערבראש-השנה לקפריסין, ושהכריזו באוזני העתונאים כי הם נוסעים מפני ששוב אינם סובלים את האווירה השוררת בימי החג בארץ.

נוספת למועקה זו ההרגשה כי המשטרה אינה מוכנה, מטעמים פוליטיים, להגן על האורחים ועל המדינה מפני השתוללות דתית (ראה מסגרת) — וזה בשעה שהדתיים עצמם עוברים יותר ויותר לשיטות של מחתרת אלמה. כך נוצרת ההרגשה המסוכנת כי המנגנון הרגיל של שמירת-החוק התמוטט, וכי לא נותרה ברירה אלא להפעיל את עקרון ההגנה-העצמית.

באחריה זו, די בניצוץ קטן כדי להביא להתפוצצות שתישמע סביב העולם.

עתונות

כך הם אורחים

על התקרית הירושלמית, בה ניתקל נהג מונית במתפללים דתיים בירושלים, וספצ

אחדים מהם (ראה לעיל):
● הארץ: "4 פצועים בתאונת פגע וברח של מונית דורסנית בירושלים..."
● דבר: "מונית קטלנית דרסה 3 ב"ר ברחה."

● הצופה: "מונית פרצה לתוך קהל חסידים, פצעה 8."

● חרות: "4... פצועים..."

● ידיעות אחרונות: "10 פצועים, מהם 3 קשה..."

● הבוקר: "מונית פרצה לתוך קהל מתפללים, פצעה 23 ונעלמה."

מפלגות

הדרך הקרה

דרכים לנהוט, ספר-הרכילות של הדסה מור על חיי-האהבה של הצמרת, (העולם הזה 1358). הוצא למכירה ביום א' של הי שבוע שעבר. אולם לא כל הקוראים יכלו להודיין בסבלנות עד לאותו יום.

אחד מאלה היה ראש ממשלת-ישראל. שליח מיוחד של משרדו הופיע עוד ביום ו' בהוצאת קוץ, שהיא הוצאת-בת של עם הספר, ביקש טופס אחד. הוא מיהר להביאו ללוי אשכול.

לא במיקרה הקדיש אשכול את יום הי שבת לקריאת הספר, שאינו מגיע לרמה הי ספרותית של אה קרינה. כי באותו ערב עמד להיפגש עם המנהיג הלאומי, שהוא גיבור הספר, ושהדסה הדביקה לו את השם "מתי יגיב". עם אותו מנהיג יש לאשכול חילוקי-ידיעות חריפים.

לא ידוע מה דובר באותה שיחה, ואם הוזכר בה הספר, או שאשכול החזיק בו כתחמושת לשעת-תגורם. רק דבר אחד נודע: אותו מנהיג ניכע לאשכול כניעה גמורה.

על עצמו? האם נקראו לעברו קריאות-איום? האם ירו בו אבנים? האם חשש מפני משפט ליניץ והגיב אוטומטית כחיל מנוסה? על כל פנים, הוא לא נטה לעבר הצד הפנוי של הכביש, אלא דהר ישר לתוך הקהל, הפיל כמה מתפללים, הסתלק במהירות הי בוק.

יהיו פרטי התקרית כאשר יהיו: ברור כי היא יכלה לקרות רק באחריה של טרור ופחד, שינאה ושינאה-נגדית.

חזוים זרעמים. אולי גרועה מן הי תקרית עצמה היתה התגובה עליה. רבבות אורחים, שהם שומרי-חוק ושונאי-אלימות בשאר ימות-השנה, היילו את הנהג הדורסן בפה מלא, בחברת מכריהם, כאילו היה איש-מופת.

היה זה אופייני לאחריה החדשה, המשי תלסת בפרוס שנת תשכ"ד על הציבור החילוני, ובעיקר על הנוצר הצברי. גיראה כאילו סבלותו וסבילותו עומדות להתפקע.

באוהל, על שפת-הכנרת, ישבה חבורה רועשת, דיברה בקול רם על הצורך להקים בארץ מחתרת חדשה, אלימה ואנטי-דתית. "מה שדרוש לנו זה קורקונס-קלאן" קרא אחד מהם, צעיר משופם כבן שלושים, ששאב מן הסתם את ידיעתו על הארגון המחתרתי האמריקאי מעמודי חזק עם הרוח.

צריכים להכין מלכודת. להשכיב כמה חברה בתחתית של טנדר, להיכנס לשכונה דתית, ואם מישהו זורק אבנים — לקפוץ ולתפוס אותו."

הניצוץ הקטן. מה קרה לציבור הי חילוני? מה הביא לשינוי מצב-דורותיו? היה זה, כלל, הלחץ הדתי הגובר ללא הפוגה, שהתבטא לאחרונה בהתקפות על המיסיון והבפגנות-השבת. צעירים חילו

נגרמה עליידי זמן ארן וגולדה מאיר, ילחצו עתה דווקא הדתיים. הם יגישו ספר לבן, בו יפרסו את המקרים בהם הפרה מפא"י את הבטחותיה בשטחים הדתיים-ממלכתיים, כמו הבחירות לרבנות הראשית, ענייני הכשרות והחינוך הממלכתי-דתי, שר הדתות, שדברים אלה נרשמו ככשלונותיו, ילחץ למען משבר ממשלתי, אך נראה שהמשבר יהיה בכל זאת זמני, יסתיים בשיחת-פרשה בין לוי אשכול וחיים משה שפירא.

● **לא מן הנמנע, כי תוך זמן קצר ביותר יפורסם שמו של ראש המוסד למודיעין.** פירסום זה יבוא בעת ובעונה אחת עם פירסום מינויים חשובים אחרים במנגנון.

● **נשקלת האפשרות לספק את סקרנות ישראל והעולם לגבי הכור האטומי בדימונה.** יתכן שמיבנה הכור ייפתח בפני הקהל הרחב, ובפני משלחות מדעיות מחוזבי העולם, כדי לשכנעם שכור זה נועד למחקרים לצורכי-שלום.

● **לכאורה, מנוי גמור עם לוי אשכול להודיע בעתיד הקרוב על הנהגת שינויים במימשל הצבאי, אולי לפי הצעותיו של יגאל אלון מהשנה שעברה.** אולם המהומות שנגרמו לאחרונה בכפרי המשולש, עליידי מעשי פרובוקציה, ישמשו בידי אנשי פרס נשק להרעית את אשכול מהנהגת הקלות כלשהן.

● **האוצר שוקל אפשרות לגבות מסי-הכנסה על הרווחים ממחר מניות.** עד כה פטורים רווחים אלה כרווחי-הון. אולם הרווחים ממסחר ספקולטיבי מהיר בבורסה, נראים לאוצר כרווחים עסקיים רגילים, והוא יבקש לגבות עליהם מסי-הכנסה רגיל. יהיו פטורות ממס זה רק עיסקות בהן נמכרו מניות שהוחזקו לפחות חצי שנה בידי אדם אחד, לפני מכירתן.

● **היוזמה הכאה של החצי-צעירים נגד לוי אשכול:** הוצאת שבעות שיהיה מוקדש לפולחן האישיות שלהם, ולחתייה תחת צמרת מפא"י.

כדי לקדם פני מענה שזו פעילות טיענית, יעמידו החצי-צעירים פנים כאילו זהו שבועון בלתי-חילוני, שנועד להילחם בעולם הזה. מאחר שהשבועון האחרון של החצי-צעירים, שתוף-הרפס רימן, הפסיד 400 אלף ל"י, מתקשים היוזמים בניוט ההון הדרוש לכיסוי ההפסדים, שיגיעו לפחות לרבע מיליון ל"י בשנה.